

Het bundeltje

Ik ging naar een internaat, zes jaar seminarie tussen priesterstudenten – ik als wereldstudent, zonder priesterroeping. Een voor mij vervreemdende, vaak beangstigende wereld. De docent Nederlands, de enige leek, begreep mijn situatie, liet mij dat indirect merken. Op een dag gaf hij mij een handgemaakt bundeltje met op de eerste bladzijde:

is dat daar een bloem
die terugkeert naar haar tak ...
ach nee, een vlinder*

Arakida Moritake, 1473-1549

Zondagmiddag, een paar uur vrijaf. Ik zit ergens op de weidse hei die al een vleugje paars heeft. De regels zwiepen me een moment buiten mezelf. Daarna is het voorgoed anders: ik ben uitgenodigd in een nieuwe werkelijkheid, ingewijd in de intimiteit van poëzie, in een omgeving waarin het sindsdien goed toeven is; waarin ik een thuisgevoel vind; mezelf ook.

De eerste twee regels vinden plaats in een sfeer van verbeelding, suggestie, van grootse verwachting. Want, waar menigeen na de tweede regel een vraagteken plaatst, hier is sprake van een open einde ... Echter, de derde regel helpt je uit de droom: 'Nee, het was een vlinder.' Wat een ontnuchtering.

En werkt dit als splijtzwam tussen werkelijkheid en verbeelding? Zoals het eigen thuis in Lisse en het internaat in Sterksel. Vindt hierin misschien 'een omkering' plaats? – of zijn beide onderdeel van mijn verbeelding over wat wel of niet mijn thuisgevoel is?

PhotoMind: Marianne Kieft

kamer na kamer
jaagt onze kat -wel vaker-
iets denkbeeldigs na

Opnieuw: nee, de verbeeldingsfase werkt voor altijd door in je bestaande werkelijkheid; en andersom; verbeelding én werkelijkheid worden een osmose in dat meelevende: 'Ach nee, een vlinder.'

Dit is meer dan louter: nee. Onze verbeelding vloeit ineen met het alledaagse – geeft er cachet aan, leidt tot een rijker, genuanceerder zelfbesef, geeft je op die wijze moed en meer vertrouwen in de mens, in ieder die verwacht en die het dáárom aandurft te blijven dromen – met daarin iets van een eigen wijze van geloven.

* the fallen blossom,/ rising back up to its branch,/ is a butterfly. // Ashok Karra